

Club de lectura de la Biblioteca de Castellterçol.
Sessió d'octubre de 2007: *La felicitat*, de Lluís-Anton Baulenas (2000).

AUTOR

Lluís-Anton Baulenas i Setó (Barcelona, 1958) és escriptor, traductor i crític literari. Després de llicenciar-se en Filologia Catalana exerceix com a docent a l'escola privada i en instituts de secundària. S'inicia en el món de la literatura a través del teatre, com a actor, autor i director. D'aquests orígens teatrals destaca l'adaptació que va fer de l'obra *Els darrers oficis*, de Boris Vian, representada al Llantiol i a diversos bars de Barcelona durant la temporada 1986-1987. Aviat decideix deixar l'ensenyament per dedicar-se exclusivament a la literatura. No tardarà a arribar-li el reconeixement públic, sobretot gràcies a la seva tasca com a novel·lista. Ha guanyat els premis Documenta, Carlemany, Crítica Serra d'Or i Prudenci Bertrana. Entre les seves obres publicades cal esmentar *El pont de Brooklyn* (teatre), *Noms a la sorra* (finalista del premi Sant Jordi, 1994), *Alfons XIV* (finalista del premi Sant Jordi, 1996), *El fil de plata* i *La felicitat*. La feina d'escriptor la compagina amb col·laboracions habituals en premsa escrita i amb altres tasques relacionades amb l'art d'escriure, com ara l'actualització d'autors clàssics medievals catalans (Ramon Llull, Ausiàs March, Francesc Eiximenis, etcètera). Ha traduït autors com Eugène Labiche, William Gibson, Eugene O'Neill, Jean Cocteau i Albert Camus, i el 1989 va obtenir el premi Josep M. de Sagarra de traducció per l'adaptació al català de *Donar al Cèsar*, de Marguerite Yourcenar.

OBRA

La felicitat narra la transformació de la Barcelona de principis de segle XX a través de les intrigues de la poderosa i corrupta família Gambús i de l'extensa galeria de personatges que l'envolta, entre els quals destaca la Nonnita Serrallac. Un dels fets històrics que vertebrèn el relat és l'obertura d'una nova via que ha d'unir l'Eixample amb el port: la Via Laietana.

PERSONATGES

Els Gambús: la Miquela, la cap de família vídua, i el seu fill, en Deogràcies-Miquel.

La Nonnita Serrallac, la coprotagonista de la novel·la, una artista de circ que actua amb una foca ensinistrada al pavelló Soriano, una sala del Paral·lel.

En Tomàs Capdebrau, membre de la caravana circense que contracta la Nonnita. Un cop de guitza de mula el va deixar mig idiota, i des d'aleshores la consciència li entra i li surt sense avisar.

El conjunt de personatges rellevants en la novel·la el completen en Rafel Escorrigüela, un senyor que arriba a Barcelona malalt però que té sort i

recupera, encara que efímerament, salut i posició social, i l'Eustaqui Guillaumet, un jove procedent de Vila-rodona que arriba a Barcelona sortint de Tarragona i passant per Cadis, perquè s'ha embarcat «d'estrangers».

SUGGERIMENTS PER A LA LECTURA

- Penseu que el títol del llibre és arbitrari?
- Creieu que hi ha personatges que representen alguna definició de la felicitat?
- Què és la felicitat per a cadascun dels personatges?
- Trobeu cap paral·lelisme entre l'espai en què està ambientada la novel·la i l'espai actual?
- L'autor presenta un tipus de personatges molt determinat? Com el definiríeu? Per què tria aquesta tipologia?
- Quina funció penseu que fan els morts com a personatges dins de la novel·la?
- Penseu que l'autor utilitza el rerefons històric amb alguna intenció didàctica o allisonadora?